

2024/2853

2024.11.18.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2024/2853 IRÁNYELVE

(2024. október 23.)

a hibás termékekért való felelősségről és a 85/374/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A belső piac megfelelő működésének javítása érdekében biztosítani kell, hogy a verseny ne torzuljon, és az áruk mozgását ne akadályozzák. A 85/374/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ a hibás termékekért való felelősségre vonatkozó közös szabályokat állapít meg azzal a céllal, hogy megszüntesse a tagállamok jogrendszerei közötti olyan eltéréseket, amelyek torzíthatják a versenyt és befolyásolhatják az áruk belső piacon belüli mozgását. A hibás termékekért való felelősségre vonatkozó, az említett irányelvben megállapított közös szabályok nagyobb fokú harmonizációja még inkább hozzájárulna e célkitűzések eléréséhez, miközben a fogyasztók és más természetes személyek egészségének vagy tulajdonának fokozott védelmét vonja maga után.
- (2) A gazdasági szereplők objektív felelőssége marad az egyetlen eszköz a korszerű technológián alapuló gyártásban rejlő kockázat méltányos megosztása problémájának megfelelő megoldására.
- (3) A 85/374/EGK irányelv az eddigiek során hatékony és fontos eszköz volt, ugyanakkor felül kell vizsgálni az új technológiákkal – többek között a mesterséges intelligenciával (MI), a körforgásos gazdaság új üzleti modelljeivel és az új globális ellátási láncokkal – kapcsolatos fejlemények fényében, amelyek következtetlenségekhez és jogbizonytalansághoz vezettek, különösen a „termék” kifejezés jelentését illetően. Az említett irányelv alkalmazása során szerzett tapasztalatok arra is rámutattak, hogy a károsultak nehezen jutnak kártérítéshez a kártérítési igények érvényesítésének korlátozása, valamint a felelősség bizonyításához szükséges bizonyítékok összegyűjtésével kapcsolatos nehézségek miatt, különösen az egyre összetettebb műszaki és tudományos vonatkozások fényében. Ide tartoznak az új technológiákkal kapcsolatos kártérítési igények is. Az említett irányelv felülvizsgálata ezért ösztönöznék az ilyen új technológiákkal, többek között az MI bevezetését és elterjedését, ugyanakkor biztosítaná, hogy a felperesek az érintett technológiától függetlenül azonos szintű védelemben részesülhessenek, és hogy minden vállalkozás nagyobb jogbiztonságot és egyenlő versenyfeltételeket élvezzen.
- (4) Az uniós és nemzeti szintű termékbiztonsági és piacfelügyeleti jogszabályokkal való összhang és következetesség biztosítása érdekében szükség lenne a 85/374/EGK irányelv felülvizsgálatára. Ezen túlmenően a koherencia és a jogbiztonság biztosítása és a belső piacon az egyenlő versenyfeltételek megteremtése, valamint az Európai Unió Bírósága közelmúltbeli ítélkezési gyakorlatának figyelembevétele érdekében egyértelművé kell tenni az alapvető fogalmakat.
- (5) A 85/374/EGK irányelv hatályban maradásához szükséges módosítások kiterjedt jellegére tekintettel, valamint az egyértelműség és a jogbiztonság biztosítása érdekében az említett irányelvet hatályon kívül kell helyezni és ezzel az irányelvvel kell felváltani.

⁽¹⁾ HL C 140., 2023.4.21., 34. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2024. március 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. október 10-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 85/374/EGK irányelve (1985. július 25.) a hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről (HL L 210., 1985.8.7., 29. o.).

- (6) Annak biztosítása érdekében, hogy az Unió terméklefelelősségi rendszere átfogó legyen, a hibás termékekért való objektív felelősséget minden ingó dologra alkalmazni kell – a szoftvereket is beleértve –, többek között azokban az esetekben, amikor azokat más ingó dolgokba építik be vagy ingatlanokban helyezik el.
- (7) A hibás termékekért való felelősség nem alkalmazandó a nukleáris balesetektől fakadó károkra, amennyiben az ilyen károkért való felelősség a tagállamok által megerősített nemzetközi egyezmények hatálya alá tartozik.
- (8) A fogyasztók és más természetes személyek magas és egységes szintű védelmét biztosító valódi belső piac létrehozása, valamint az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatának figyelembevétele érdekében az ezen irányelv hatálya alá tartozó kérdések tekintetében a tagállamok nem tarthatnak fenn, illetve nem vezethetnek be az ezen irányelvben foglalt rendelkezéseknél szigorúbb vagy kevésbé szigorú rendelkezéseket.
- (9) A tagállamok nemzeti joga szerint a károsult kártérítési igényt érvényesíthet szerződéses felelősség vagy szerződésen kívüli felelősség alapján, amely nem érinti a gyártónak a termék hibáiért való, ezen irányelvben meghatározott felelősségét. Ez vonatkozik például a garancián vagy vétkességen alapuló felelősségre, vagy az üzemeltetők szigorú felelősségére egy génmanipulációs eljárással létrehozott szervezet tulajdonságai által okozott károk tekintetében. Az ilyen nemzeti jogi a rendelkezéseket – amelyek többek között a fogyasztók és más természetes személyek hatékony védelmére vonatkozó célkitűzés elérését szolgálják – ez az irányelv nem érinti.
- (10) Egyes tagállamokban a károsultak – különleges nemzeti felelősségi rendszer keretében – jogosultak arra, hogy a gyógyszeripari termékek által okozott károkért kártérítési igényt érvényesítsenek, így a gyógyszeripari ágazatban már megvalósult a természetes személyek hatékony védelme. Az ilyen kárigény-érvényesítési jogot ez az irányelv továbbra sem érinti. Továbbá nem zárható ki az ilyen különleges felelősségi rendszerek módosítása mindaddig, amíg azok nem ássák alá az ezen irányelvben előírt felelősségi rendszer hatékonyságát vagy ezen irányelv célkitűzéseit.
- (11) A felelősségi rendszereken kívüli kártérítési rendszerek – például a nemzeti egészségügyi rendszerek, a társadalombiztosítási rendszerek vagy a biztosítási rendszerek – nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, ezért nem is zárhatók ki. Egyes tagállamok például kártérítési rendszereket vezettek be az olyan gyógyszeripari termékek esetében, amelyek anélkül okoznak kárt, hogy hibásak lennének.
- (12) A 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽⁴⁾ megállapítja a termékekre vonatkozó valamennyi ágazati jogszabályban alkalmazandó közös elveket és referencia-rendeletkezteteket. Az említett határozattal való összhang biztosítása érdekében ezen irányelv egyes rendelkezéseit – különösen a fogalommeghatározásokat – az említett határozathoz kell igazítani.
- (13) A digitális korban a termékek lehetnek materiálisak vagy immateriálisak. Egyre gyakoribbak a piacon az olyan szoftverek, mint az operációs rendszerek, a belső vezérlőprogramok, a számítógépes programok, az alkalmazások vagy az MI-rendszerek, és egyre fontosabb szerepet töltenek be a termékbiztonság szempontjából. A szoftver önálló termékként forgalomba hozható vagy később alkotóelemként beépíthető más termékekbe, és a futtatásával képes kárt okozni. A jogbiztonság érdekében egyértelművé kell tenni ezen irányelvben, hogy a szoftver az objektív felelősség alkalmazásához terméknek minősül, függetlenül a rendelkezésre bocsátásának vagy a felhasználásának módjától, és ezért függetlenül attól, hogy a szoftvert eszközön tárolják-e, kommunikációs hálózaton, felhőalapú technológiákon keresztül férnek ahhoz hozzá vagy azt mint szolgáltatási modellt bocsátják rendelkezésre. Az információ azonban nem tekinthető terméknek, ezért a terméklefelelősségre vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók a digitális fájlok, például médiafájlok vagy e-könyvek tartalmára vagy a szoftverek egyedüli forráskódjára. A szoftver fejlesztőjét vagy gyártóját, beleértve az (EU) 2024/1689 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ szerinti MI-rendszerek szolgáltatóit is gyártónak kell tekinteni.
- (14) Hozzájárulhatnak a piacon a kutatáshoz és az innovációhoz az olyan szabad és nyílt forráskódú szoftverek, amelyek esetében a forráskódot nyíltan megosztják, és a felhasználók szabadon hozzáférhetnek a szoftverhez vagy annak módosított változataihoz, illetve azokat szabadon használhatják, módosíthatják és továbbterjeszthetik. Az ilyen szoftver olyan nyilvános licencekre támaszkodik, amelyek bárki számára lehetővé teszik a szoftver futtatásának, másolásának, terjesztésének, tanulmányozásának, módosításának és javításának szabadságát. Az innováció vagy a kutatás akadályozásának elkerülése érdekében ez az irányelv nem alkalmazandó a nem kereskedelmi tevékenység során kifejlesztett vagy rendelkezésre bocsátott szabad és nyílt forráskódú szoftverekre, mivel az így kifejlesztett vagy szolgáltatott termékeket a meghatározás szerint nem hozzák forgalomba. Az ilyen szoftverek fejlesztése vagy az

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata (2008. július 9.) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1689 rendelete (2024. június 13.) a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról, valamint a 300/2008/EK, a 167/2013/EU, a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, továbbá a 2014/90/EU, az (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet) (HL L, 2024/1689, 2024.7.12., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj>).

ahhoz való hozzájárulás nem értelmezhető úgy, mint azok forgalmazása. Az ilyen szoftverek nyílt adattárakban történő elhelyezése önmagában nem jelenti azok forgalmazását, kivéve, ha ez kereskedelmi tevékenység keretében történik. A szabad és nyílt forráskódú szoftverek nonprofit szervezetek általi rendelkezésre bocsátása elvileg nem tekinthető üzleti tevékenységgel összefüggőnek, kivéve, ha ez a rendelkezésre bocsátás kereskedelmi tevékenység keretében történik. Amennyiben azonban a szoftvert ár, vagy olyan személyes adatok, amelyeket nem kizárólag a szoftver biztonságának, kompatibilitásának vagy interoperabilitásának javítására használnak ellenében bocsátják rendelkezésre, és ezért kereskedelmi tevékenység keretében bocsátják rendelkezésre, ezen irányelv alkalmazandó.

- (15) Amennyiben a kereskedelmi tevékenységen kívül rendelkezésre bocsátott szabad és nyílt forráskódú szoftvert egy gyártó később kereskedelmi tevékenység keretében alkotóelemként beépíti egy termékbe, és ily módon forgalomba hozza, lehetővé kell tenni, hogy az ilyen szoftver hibája által okozott károkért a gyártót vonják felelősségre, a szoftver gyártóját azonban nem, mert a szoftver gyártója nem felelt volna meg a termék vagy alkotóelem forgalomba hozatalára vonatkozó feltételeknek.
- (16) Míg a digitális fájlok önmagukban nem ezen irányelv hatálya alá tartozó termékek, a digitális gyártási fájlokat, amelyek gépek vagy szerszámok – például fúrók, esztergagépek, malmok és 3D nyomtatók – automatizált vezérlésének lehetővé tétele révén egy materiális eszköz előállításához szükséges funkcionális információkat tartalmaznak, terméknek kell tekinteni annak érdekében, hogy biztosítható legyen a természetes személyek védelme olyan esetekben, amikor ezek a fájlok hibásak. Például a 3D nyomtatott termékek előállításához használt hibás számítógépes tervezési fájl, amely kárt okoz, ezen irányelv értelmében felelősséget keletkeztet, amennyiben az ilyen fájl kereskedelmi tevékenység keretében fejlesztik vagy szolgáltatják. A kétségek eloszlatása érdekében azt is egyértelművé kell tenni, hogy a nyersanyagok, például a gáz és a víz, valamint a villamos energia termékeknek minősülnek.
- (17) Egyre gyakoribbá válik, hogy a digitális szolgáltatásokat oly módon integrálják a termékbe, illetve oly módon kapcsolják össze a termékkel, hogy a szolgáltatás hiánya megakadályozná, hogy a termék ellássa egyik funkcióját. Bár ez az irányelv szolgáltatásokra nem alkalmazandó, az objektív felelősséget ki kell terjeszteni az ilyen integrált vagy összekapcsolt digitális szolgáltatásokra, mivel azok ugyanolyan mértékben meghatározzák a termék biztonságosságát, mint a fizikai vagy digitális alkotóelemek. Az ilyen kapcsolódó szolgáltatásokat azon termék alkotóelemének kell tekinteni, amelybe beépültek, vagy amellyel össze vannak kapcsolva, amennyiben az adott termék gyártójának ellenőrzése alatt állnak. A kapcsolódó szolgáltatások közé tartozik például a forgalmi adatok folyamatos szolgáltatása egy navigációs rendszerben, az olyan egészségmonitorozási szolgáltatás, amely egy fizikai termék érzékelőire támaszkodva követi a felhasználó fizikai aktivitását vagy egészségügyi mutatóit, az intelligens hűtőszekrény hőmérsékletét figyelő és szabályozó hőmérséklet-szabályozó szolgáltatás, vagy az olyan hangalapú szolgáltatás, amely lehetővé teszi egy vagy több termék hangutasításokkal történő vezérlését. Az internet-hozzáférési szolgáltatások nem tekinthetők kapcsolódó szolgáltatásoknak, mivel nem tekinthetők a gyártó ellenőrzése alatt álló termék részének, és észszerűtlen lenne a gyártókat felelősségre vonni az internet-hozzáférési szolgáltatások hiányosságai által okozott károkért. Mindazonáltal ezen irányelv értelmében hibásnak minősülhet egy olyan termék, amely internet-hozzáférési szolgáltatásokra támaszkodik, és nem tartja fenn a biztonságot a kapcsolat megszakadása esetén.
- (18) A kapcsolódó szolgáltatásokat és egyéb alkotóelemeket, beleértve a szoftverfrissítéseket és -fejlesztéseket is, a gyártó ellenőrzése alá tartozónak kell tekinteni, amennyiben azokat a gyártó beépíti egy termékbe vagy összekapcsolja azzal, vagy ha a gyártó engedélyezi vagy hozzájárul azok harmadik fél általi beépítéséhez, összekapcsolásához vagy rendelkezésre bocsátásához, például ha az intelligens háztartási berendezés gyártója hozzájárul ahhoz, hogy harmadik fél szoftverfrissítéseket nyújtson a gyártó berendezéséhez, vagy ha a gyártó egy kapcsolódó szolgáltatást vagy összetevőt a termék részeként mutat be, még akkor is, ha azt harmadik fél nyújtja. Nem tekinthető úgy, hogy a gyártó hozzájárult a beépítéshez vagy összekapcsoláshoz pusztán azáltal, hogy műszaki lehetőséget biztosít a beépítésre vagy összekapcsolásra, bizonyos márkákat ajánl, vagy nem tiltja meg a lehetséges kapcsolódó szolgáltatásokat vagy alkotóelemeket.
- (19) A termék forgalomba hozatalát követően azt a gyártó ellenőrzése alatt állónak kell tekinteni, amennyiben a gyártó fenntartja a lehetőséget, hogy maga vagy harmadik fél útján szoftverfrissítéseket vagy -fejlesztéseket kínáljon.
- (20) Az immateriális javak növekvő relevanciájának és értékének elismeréseként az adatvesztésért vagy adatromlásért – például a merevlemezről törölt digitális fájlokért – is járnia kell kártérítésnek, beleértve az adatok visszanyerésének vagy helyreállításának költségeit is. A természetes személyek védelme nemcsak halálesetből vagy személyi sérülésből, például temetési vagy orvosi költségekből vagy kiesett jövedelemből, valamint vagyoni kárból fakadó anyagi veszteségek esetén, hanem adatvesztés vagy adatromlás esetén is kártérítést tesz szükségessé. Az adatok megsemmisülése vagy romlása nem jár automatikusan anyagi veszteséggel ha a károsult képes az adatokat költségmentesen visszaszerezni, például ha az adatoknak van biztonsági másolatuk, vagy az adatok újra letölthetők, vagy ha egy gazdasági szereplő helyreállítja vagy – például virtuális környezetben – újra létrehozza az átmenetileg

nem elérhető adatokat. Az adatok megsemmisülése vagy romlása eltér az adatszivárgástól, illetve az adatvédelmi szabályok megsértésétől, és következésképpen az (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾ vagy az (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet vagy a 2002/58/EK ⁽⁸⁾ vagy az (EU) 2016/680 ⁽⁹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv megsértése miatti kártérítést ez az irányelv nem érinti.

- (21) A jogbiztonság érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a személyi sérülés magában foglalja a lelki egészség orvosilag elismert és orvosilag igazolt károsodását is, amely hatással van a sértett általános egészségi állapotára, és terápiát vagy orvosi kezelést igényelhet, figyelembe véve többek között a betegségek Egészségügyi Világszervezet általi nemzetközi osztályozását.
- (22) Ezen irányelv azon célkitűzésével összhangban, hogy a kártérítés kizárólag természetes személyek számára legyen elérhető, a kizárólag szakmai célokra használt javakban bekövetkezett károkat ezen irányelv alapján nem kell megtéríteni. A pereskedések elburjánzásában rejlő kockázat elkerülése érdekében ezen irányelv alapján nem fizethető kártérítés a szakmai célokra – bár nem kizárólagos jelleggel – használt adatok megsemmisüléséért vagy romlásáért.
- (23) Míg a tagállamoknak teljeskörű és megfelelő kártérítést kell biztosítaniuk a halálesetből, személyi sérülésből, vagyoni kárból vagy javak megsemmisüléséből és az adatvesztésből vagy adatromlásból fakadó valamennyi anyagi veszteségért, a tagállamoknak meg kell állapítaniuk a kártérítés kiszámítására vonatkozó szabályokat. Ezenkívül kártérítést kell nyújtani az ezen irányelv hatálya alá tartozó károkból eredő nem vagyoni károkért, például fájdalomért és szenvedésért, amennyiben az ilyen károk a nemzeti jog alapján megtéríthetők.
- (24) Az ezen irányelvben meghatározottaktól eltérő kártípusok, mint például a tisztán gazdasági veszteség, a magánélet megsértése vagy a hátrányos megkülönböztetés, önmagukban nem keletkeztethetnek felelősséget ezen irányelv alapján. Ez az irányelv azonban nem érintheti az egyéb felelősségi rendszerek szerinti kártérítéshez való jogot, beleértve a nem vagyoni károkat is.
- (25) A természetes személyek védelme érdekében a természetes személyek tulajdonát képező javakat ért károkat meg kell téríteni. Mivel egyre gyakoribb, hogy saját tulajdonú javakat magán- és szakmai célokra egyaránt használnak, helyénvaló rendelkezni az ilyen vegyes használatú javakban okozott károk megtérítéséről. Tekintettel arra, hogy ezen irányelv célja a természetes személyek védelme, a kizárólag szakmai célokra használt javakat ki kell zárni az irányelv hatálya alól.
- (26) Ezt az irányelvet a kereskedelmi tevékenység során – akár ellenérték fejében, akár díjmentesen – forgalomba hozott vagy adott esetben használatba vett termékekre kell alkalmazni, például a szponzorálási kampány keretében rendelkezésre bocsátott termékekre vagy a közpénzből finanszírozott szolgáltatás nyújtása céljából gyártott termékekre, mivel ez a rendelkezésre bocsátási mód továbbra is gazdasági vagy üzleti jellegű. A „használatbavétel” fogalma olyan termékek esetében releváns, amelyeket az első használatuk előtt nem hoznak forgalomba, mint például a felvonók, gépek vagy orvostechnikai eszközök esetében.
- (27) Amennyiben a nemzeti jog előírja, a károsultak kártérítéshez való jogát alkalmazni kell a hibás termék által közvetlenül okozott kárt elszenvedő közvetlen károsultakra és azokra a közvetett károsultakra egyaránt, akik a közvetlen károsult kára következtében szenvednek kárt.
- (28) Figyelembe véve a termékek, az üzleti modellek és az ellátási láncok növekvő összetettségét, valamint azt, hogy ezen irányelv célja annak biztosítása, hogy a hibás termékek által okozott károk esetén a fogyasztók és egyéb természetes személyek könnyen gyakorolhassák a kártérítéshez való jogukat, fontos, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy az illetékes nemzeti fogyasztóvédelmi hatóságok és szervek az érintett fogyasztók rendelkezésére bocsássanak minden releváns információt annak érdekében, hogy ezen irányelvvel összhangban hatékonyan gyakorolhassák a kártérítéshez való jogukat. Ennek során helyénvaló, hogy a tagállamok figyelembe vegyék a fogyasztóvédelmi

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádlás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

jog érvényesítéséért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó meglévő kötelezettségeket, különösen az (EU) 2017/2394 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁰⁾ szerinti kötelezettségeket. Fontos, hogy a nemzeti fogyasztóvédelmi ügynökségek vagy szervek rendszeresen megosszanak egymással minden tudomásukra jutott releváns információt, és szorosan együttműködjenek a piacfelügyeleti hatóságokkal. A tagállamok arra is ösztönözhetik az illetékes fogyasztóvédelmi hatóságokat vagy szerveket, hogy tájékoztassák a fogyasztókat annak érdekében, hogy ezen irányelvvel összhangban hatékonyan gyakorolhassák a kártérítéshez való jogukat.

- (29) Ez az irányelv nem érinti a nemzeti szinten rendelkezésre álló különböző jogorvoslati eszközöket, akár az (EU) 2020/1828 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹¹⁾ szerinti bírósági eljárások, peren kívüli megoldások, alternatív vitarendezés vagy képviseleti keresetek keretében, akár a nemzeti kollektív jogorvoslati rendszerek keretében tartoznak.
- (30) A természetes személyek egészségének és javainak védelme érdekében a termék hibáját nem a használatra való alkalmasság hiánya, hanem egy személy által jogosan elvárható, vagy az uniós vagy a nemzeti jogban előírt biztonság hiánya alapján kell meghatározni. A hiba értékelése keretében objektív elemzést kell végezni a nyilvánosság által elvárható biztonságról, és az értékelés nem hivatkozhat bármely adott személy által jogosan elvárható biztonságra. A széles vásárlóközönség által jogosan elvárható biztonságot többek között a kérdéses termék rendeltetésének, észszerűen előrelátható használatának, kiszерelésének, objektív jellemzőinek és tulajdonságainak – beleértve a termék várható élettartamát is –, valamint azon felhasználói csoport konkrét elvárásainak figyelembevételével kell értékelni, amelynek a terméket szánják. Egyes termékek, például az életfenntartó orvostechnikai eszközök különösen nagy károsodási kockázattal járnak az emberekre nézve, és ezért különösen szigorú biztonsági elvárásokat keletkeztetnek. Ezen elvárások figyelembevétele érdekében lehetővé kell tenni a bíróságok számára, hogy a termék tényleges hibájának megállapítása nélkül megállapítsák, hogy az hibás, amennyiben ugyanahhoz a gyártási sorozathoz tartozik, mint egy már bizonyítottan hibás termék.
- (31) A hiba értékelése során figyelembe kell venni a termék kiszерelését. A termékhez mellékelt figyelmeztetések vagy egyéb információk azonban nem tekinthetők elégségesnek ahhoz, hogy egy egyébként hibás terméket biztonságossá tegyenek, mivel a hibát a nagyközönség által jogosan elvárható biztonság alapján kell meghatározni. Ezért az ezen irányelv szerinti felelősség nem kerülhető el pusztán a termék összes elképzelhető mellékhatásának felsorolásával. A termék hibájának meghatározásakor az észszerűen előrelátható használat magában foglalja az olyan nem megfelelő, de az adott körülmények között észszerű használatot is, például a gép használójának előrelátható, koncentrációhiányból eredő viselkedését, vagy a felhasználók bizonyos csoportjainak, például a gyermekeknek az előrelátható viselkedését.
- (32) Az egymással összekapcsolt termékek egyre elterjedtebbé válásának tükrözése érdekében a termék biztonságosságának értékelése során figyelembe kell venni más termékeknek a kérdéses termékre gyakorolt észszerűen előrelátható hatásait, például egy okosotthon rendszeren belül. Figyelembe kell venni a termék biztonságosságára gyakorolt bármely hatását annak is, hogy a termék a forgalomba hozatal vagy használatbavétel követően képes tanulni és új funkciókat elsajátítani, azon jogos elvárás tükrözése érdekében, hogy a termék szoftvere és az annak alapjául szolgáló algoritmusok tervezése oly módon történjen, hogy megakadályozza a termék veszélyes viselkedését. Következésképpen a váratlan magatartás kialakítására képes terméket tervező gyártónak továbbra is felelősséget kell vállalnia a kárt okozó viselkedésért. Annak tükrözése érdekében, hogy a digitális korban számos termék a forgalomba hozatal után is a gyártó ellenőrzése alatt marad, a termék biztonságosságának értékelésekor azt az időpontot is figyelembe kell venni, amikor a termék kikerül a gyártó ellenőrzése alól. Egy termék a kiberbiztonsági sebezhetősége miatt is hibásnak minősülhet, például ha a termék nem felel meg a biztonság szempontjából releváns kiberbiztonsági követelményeknek.
- (33) Az olyan termékek jellegének tükrözése érdekében, amelyek célja éppen a károsodás megelőzése – például a füstriasztó figyelmeztető rendszer –, az ilyen termék hibájának értékelése során figyelembe kell venni, hogy a termék nem teljesíti e célt.
- (34) Annak érdekében, hogy a terméknek a termékbiztonsági és piacfelügyeleti jogszabályok relevanciája tükröződjön egy személy által jogosan elvárható biztonsági szint meghatározásában, egyértelművé kell tenni, hogy a hiba értékelése során figyelembe kell venni a vonatkozó termékbiztonsági követelményeket – többek között a biztonság

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2394 rendelete (2017. december 12.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 345., 2017.12.27., 1. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1828 irányelve (2020. november 25.) a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti keresetekről és a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 409., 2020.12.4., 1. o.).

szempontjából releváns kiberbiztonsági követelményeket – és az illetékes hatóságok beavatkozásait, például a termékviszահívásokat, illetve a gazdasági szereplők beavatkozásait is. Ezek a beavatkozások azonban önmagukban nem alapozhatják meg a hiba vélelmét.

- (35) A fogyasztói döntések és az innováció, a kutatás és az új technológiákhoz való könnyű hozzáférés ösztönzése érdekében a jobb termék létezése vagy későbbi forgalomba hozatala önmagában nem vezethet a termék hibájának megállapításához. Hasonlóképpen, egy termék frissítésének vagy fejlesztésének rendelkezésre bocsátása önmagában nem vezethet annak megállapításához, hogy a termék korábbi verziója hibás.
- (36) A természetes személyek védelme megköveteli, hogy a gyártási folyamatban részt vevő bármely gyártó felelősségre vonható legyen, amennyiben a terméke vagy az általa rendelkezésre bocsátott alkotóelem hibás. Ide tartozik minden olyan személy, aki gyártóként jelenik meg azáltal, hogy nevét, védjegyét vagy más megkülönböztető jellemzőjét egy terméken elhelyezi, vagy harmadik fél számára engedélyezi, mivel ezzel azt a benyomást kelti, hogy részt vesz a gyártási folyamatban vagy felelősséget vállal érte. Amennyiben a gyártó egy másik gyártótól származó hibás alkotóelemet épít be egy termékbe, a károsult számára lehetővé kell tenni, hogy ugyanazon kárért kártérítést igényeljen a termék gyártójától és az alkotóelem gyártójától is. Amennyiben egy alkotóelemet a termék gyártójának ellenőrzésén kívül építenek be egy termékbe, a károsult számára lehetővé kell tenni, hogy kártérítést követeljen az alkotóelem gyártójától, amennyiben maga az alkotóelem is ezen irányelv szerinti terméknek minősül.
- (37) Annak biztosítása érdekében, hogy a károsultak kártérítési igénye érvényesíthető legyen abban az esetben, ha a termék gyártója az Unión kívül telepedett le, lehetővé kell tenni a termék importőrének és a gyártónak az uniós jogszabályok – például a termékbiztonságra és piacfelügyeletre vonatkozó jogszabályok – alapján meghatározott feladatokra kijelölt meghatalmazott képviselője felelősségre vonását. A piacfelügyelet kimutatta, hogy az ellátási láncokban néha olyan gazdasági szereplők is közreműködnek, amelyek újszerű formája azzal jár, hogy a hatályos jogi keret szerint nem illeszkednek könnyen a hagyományos ellátási láncokba. Ez különösen igaz bizonyos logisztikai szolgáltatók esetében, amelyek számos olyan feladatot ellátnak, mint az importőrök, de amelyek nem feltétlenül felelnek meg minden esetben az importőr uniós jogban alkalmazott hagyományos meghatározásának. A logisztikai szolgáltatók gazdasági szereplőként egyre jelentősebb szerepet játszanak, lehetővé téve és megkönnyítve a harmadik országokból származó termékek uniós piacra jutását. Ez a jelentőségbeli változás már tükröződik a termékbiztonsági és piacfelügyeleti keretben, különösen az (EU) 2019/1020⁽¹²⁾ és az (EU) 2023/988⁽¹³⁾ európai parlamenti és tanácsi rendeletben. Ezért lehetővé kell tenni a logisztikai szolgáltatók felelősségre vonását, de szerepük kiegészítő jellegére tekintettel csak akkor vonhatók felelősségre, ha az importőr vagy a meghatalmazott képviselő nem az Unióban van letelepedve. A gyártókra, importőrökre, meghatalmazott képviselőkre és logisztikai szolgáltatókra való hatékony felelősség-áthárítás érdekében lehetővé kell tenni, hogy a forgalmazók csak akkor legyenek felelősségre vonhatók, ha nem neveznek meg haladéktalanul megfelelő, Unióban letelepedett gazdasági szereplőt.
- (38) Az online értékesítés egyenletesen és rendületlenül növekszik, új üzleti modelleket és az online platformokhoz hasonló új szereplőket hozva létre a piacon. Az (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁴⁾ és az (EU) 2023/988 rendelet szabályozza többek között az online platformok felelősségét és elszámoltathatóságát az illegális tartalmak tekintetében, beleértve a termékek értékesítésével kapcsolatosakat is. Abban az esetben, ha az online platformok a hibás termék tekintetében gyártói, importőri, meghatalmazott képviselői és logisztikai szolgáltatói vagy forgalmazói szerepet töltenek be, ugyanolyan feltételek mellett kell felelősséggel tartozniuk, mint az ilyen gazdasági szereplőknek. Amikor az online platformok csupán közvetítő szerepet töltenek be a kereskedők és a fogyasztók közötti termékértékesítésben, az (EU) 2022/2065 rendelet szerinti, felelősség alóli feltételes mentesség hatálya alá tartoznak. Az (EU) 2022/2065 rendelet azonban előírja, hogy azok az online platformok, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők között kötött szerződést létesítsenek kereskedőkkel, nem mentesülnek a fogyasztóvédelmi jog szerinti felelősség alól, amennyiben a terméket oly módon kínálják értékesítésre, illetve másként lehetővé teszik az adott ügylet lebonyolítását, hogy az átlagfogyasztó úgy vélje, hogy a terméket maga az online platform, illetve az online platform felügyelete vagy ellenőrzése alatt eljáró kereskedő bocsátja rendelkezésre. Ezen elvnek megfelelően, ha az online platformok értékesítésre kínálják a terméket vagy másként lehetővé teszik az adott ügyletet, lehetővé kell tenni számukra, hogy ezen irányelv alapján ugyanúgy felelősségre vonhatók legyenek, mint a forgalmazók. Ezért ezen irányelv forgalmazókra vonatkozó rendelkezéseit analógia útján alkalmazni kell az ilyen online platformokra is. Ez azt jelenti, hogy kizárólag akkor tartoznának felelősséggel, ha a terméket oly módon kínálják értékesítésre, illetve másként lehetővé teszik az adott ügylet lebonyolítását, hogy az

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/988 rendelete (2023. május 10.) az általános termékbiztonságról, az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és az (EU) 2020/1828 európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 87/357/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 135., 2023.5.23., 1. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o.).

átlagfogyasztó úgy vélje, hogy a terméket maga az online platform, vagy az online platform felügyelete vagy ellenőrzése alatt eljáró kereskedő bocsátja rendelkezésre, és kizárólag akkor, ha az online platform nem azonosítja azonnal az Unióban letelepedett, érintett gazdasági szereplőt.

- (39) A lineáris gazdaságról a körforgásos gazdaságra való átállás során a terméktervezés úgy történik, hogy azok tartósabbá, újrafelhasználhatóvá, javíthatóbbá és korszerűsíthetővé válnak. Az Unió a termékek és alkotóelemek működőképességét meghosszabbító innovatív és fenntartható gyártási és fogyasztási módokat is támogat, például az újragyártást, a felújítást és a javítást, amint azt „A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv” című, 2020. március 11-i bizottsági közlemény meghatározza. Amennyiben egy terméket lényegesen módosítanak, és ezt követően forgalmazzák vagy veszik használatba, az új terméknek minősül. Amennyiben a módosítás az eredeti gyártó ellenőrzésén kívül történik, lehetővé kell tenni, hogy a lényeges módosítást végző személy felelősségre vonható legyen a módosított termék gyártójaként, mivel a vonatkozó uniós jog értelmében ez a személy tartozik felelősséggel a termék biztonsági követelményeknek való megfeleléséért. Azt, hogy a módosítás lényeges-e, a vonatkozó uniós és nemzeti termékbiztonsági jogban, többek között az (EU) 2023/988 rendeletben meghatározott kritériumok alapján kell meghatározni. Amennyiben a szóban forgó termékre vonatkozóan nem állapítanak meg ilyen kritériumokat, lényeges módosításnak kell tekinteni azokat a módosításokat, amelyek megváltoztatják az eredeti rendeltetés szerinti funkciókat vagy befolyásolják a termék alkalmazandó biztonsági követelményeknek való megfelelést, vagy megváltoztatják kockázati profilját. Amennyiben az eredeti gyártó részéről vagy a gyártó ellenőrzése alatt lényeges módosításra kerül sor, és amennyiben az ilyen lényeges módosítás a terméket hibássá teszi, a gyártó nem mentesülhet a felelősség alól azzal az érveléssel, hogy a hiba a termék forgalomba hozatalát vagy üzembe helyezését követően keletkezett. A körforgásos gazdaságban felmerülő kockázatok méltányos megosztása érdekében az eredeti gyártótól eltérő, lényeges módosítást végző gazdasági szereplőt mentesíteni kell a felelősség alól, ha az említett gazdasági szereplő bizonyítani tudja, hogy a kár a terméknek a módosítás által nem érintett részéhez kapcsolódik. A lényeges módosítással nem járó javításokat vagy egyéb műveleteket végző gazdasági szereplők nem vonhatók felelősségre ezen irányelv szerint.
- (40) Mivel a termékeket úgy lehet megtervezni, hogy a szoftver módosításával – beleértve a frissítéseket is – módosításokat lehessen végrehajtani, a szoftverfrissítéssel vagy -fejlesztéssel végrehajtott módosításokra ugyanazokat az elveket kell alkalmazni, mint a más módon végrehajtott módosításokra. Amennyiben a lényeges módosítás szoftverfrissítés vagy -fejlesztés révén, vagy egy MI-rendszer folyamatos tanulásának eredményeként történik, a lényegesen módosított terméket úgy kell tekinteni, mintha a változás tényleges végrehajtásának időpontjában forgalmazták volna vagy vették volna használatba.
- (41) Amennyiben a károsultak azért nem kapnak kártérítést, mert ezen irányelv értelmében egyetlen személy sem felelős, vagy mert a felelős személyek fizetése képtelenek vagy megszűntek, a hibás termékek által okozott kárt elszenvedő károsultak megfelelő kártalanítása érdekében a tagállamok a meglévő nemzeti ágazati kártérítési rendszereket használhatják vagy a nemzeti jog alapján újakat hozhatnak létre. A tagállamok hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy az ilyen kártalanítási rendszereket részben vagy egészben állami vagy magánbevételekből finanszírozzák.
- (42) Tekintettel arra, hogy a gazdasági szereplőket vétkességtől függetlenül felelősség terheli, valamint a kockázatok méltányos megosztása érdekében a hibás termék által okozott kárért kártérítést igénylő személyre hárul a kár, a termékhiba és a kettő közötti ok-okozati összefüggés bizonyítása, a nemzeti jogban alkalmazandó bizonyítási normáknak megfelelően. A kártérítésre igényt tartó személyek azonban gyakran jelentős hátrányban vannak a gyártókhoz képest a termék gyártási és működési módjára vonatkozó információkhoz való hozzáférés és azok megértése tekintetében. Ez az információs aszimmetria veszélyeztetheti a kockázatok méltányos megosztását, különösen a műszaki vagy tudományos szempontból összetett ügyekben. Ezért a felperesek számára meg kell könnyíteni a bírósági eljárások során felhasználandó bizonyítékokhoz való hozzáférést. E bizonyítékok magukban foglalják azokat a dokumentumokat is, amelyeket az alperesnek újonnan kell létrehoznia a rendelkezésre álló bizonyítékok összeállításával vagy besorolásával. A bizonyítékok bemutatása iránti kérelem értékelése során a nemzeti bíróságoknak biztosítaniuk kell, hogy az ilyen hozzáférés a szükséges és arányos hozzáférésre korlátozódjon, többek között az eljárás szempontjából nem releváns, nem célirányos információkeresések elkerülése, valamint a bizalmas információk, például az ügyvédi titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó információk és az üzleti titkok védelme érdekében, az uniós és nemzeti joggal, különösen az (EU) 2016/943 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁵⁾ összhangban. Figyelembe véve a bizonyítékok bizonyos típusainak – például a digitális termékekkel kapcsolatos bizonyítékok – összetettségét, a nemzeti bíróságok számára lehetővé kell tenni, hogy bizonyos feltételek mellett megköveteljék az ilyen bizonyítékok könnyen hozzáférhető és könnyen érthető módon történő bemutatását.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről (HL L 157., 2016.6.15., 1. o.).

- (43) Ez az irányelv csak annyiban harmonizálja a bizonyítékok feltárására vonatkozó szabályokat, amennyiben ezeket a kérdéseket az irányelv szabályozza. Az ezen irányelv által nem szabályozott kérdések közé tartoznak a bizonyítékok feltárására vonatkozó szabályok a következők tekintetében: a tárgyalást megelőző eljárások; a bizonyítás iránti kérelemben megkövetelt pontosság mértéke; harmadik felek; megállapítási keresetek, valamint a bizonyítékok feltárására vonatkozó kötelezettség elmulasztása esetén alkalmazandó szankciók.
- (44) Mivel az alpereseknek szükségük lehet a felperes rendelkezésére álló bizonyítékokhoz való hozzáférésre ahhoz, hogy az ezen irányelv szerinti kártérítési igényt cáfolják, az alpereseknek is lehetőséget kell biztosítani a bizonyítékokhoz való hozzáférésre. Hasonlóan a felperes által benyújtott, a bizonyítékok nyilvánosságra hozatala iránti kérelemhez, az alperes által benyújtott, a bizonyítékok bemutatása iránti kérelem értékelése során a nemzeti bíróságoknak biztosítaniuk kell, hogy az ilyen hozzáférés a szükséges és arányos hozzáférésre korlátozódjon, többek között az eljárás szempontjából nem releváns, nem célirányos információkeresések elkerülése, valamint a bizalmas információk védelme érdekében.
- (45) Az (EU) 2016/943 irányelvben meghatározottak szerinti üzleti titkok tekintetében a nemzeti bíróságokat fel kell hatalmazni arra, hogy az eljárás során és azt követően konkrét intézkedéseket hozzanak az üzleti titkok bizalmas jellegének biztosítása érdekében, egyúttal méltányos és arányos egyensúlyt teremtve az üzleti titok jogosultjának a titoktartáshoz fűződő érdekei és a károsult érdekei között. Az ilyen intézkedések közé kell tartozniuk legalább azoknak az intézkedéseknek, amelyek az üzleti titkokat vagy állítólagos üzleti titkokat tartalmazó dokumentumokhoz és a meghallgatásokhoz való hozzáférést korlátozott számú személyre szűkítik, vagy csak a szerkesztett dokumentumokhoz vagy a meghallgatások átirataihoz való hozzáférést teszik lehetővé. Az említett intézkedésekről való döntés meghozatalakor a nemzeti bíróságoknak figyelembe kell venniük a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog biztosításának szükségességét, a felek és adott esetben harmadik felek jogos érdekeit, valamint a jogvitában részt vevő felek bármelyikének és adott esetben harmadik feleknek az említett intézkedések elrendeléséből vagy elutasításából eredő esetleges kárát.
- (46) A felperesre háruló bizonyítási terhet csökkenteni kell, feltéve, hogy bizonyos feltételek teljesülnek. A megdönthető ténybeli vélelmek a felperes bizonyítási nehézségeinek enyhítésére szolgáló közös mechanizmusnak minősülnek, és lehetővé teszik a bíróság számára, hogy a hiba vagy az ok-okozati összefüggés fennállását egy másik, bizonyított tény fennállására alapítsa, az alperes jogainak védelme mellett. Az információk felfedésére vonatkozó kötelezettség betartásának ösztönzése érdekében a nemzeti bíróságoknak vélelmezniük kell a termék hibáját, amennyiben az alperes elmulasztja e kötelezettség betartását. A fogyasztók és egyéb természetes személyek károkozás kockázatától való védelme érdekében számos kötelező biztonsági követelmény elfogadására került sor, többek között az (EU) 2023/988 rendelet alapján. A termékbiztonsági szabályok és a felelősségi szabályok közötti szoros kapcsolat megerősítése érdekében az említett követelményeknek való meg nem felelésnek a hiba vélelmét is kell eredményeznie. Ez többek között olyan esetekben merül fel, amikor a terméket nem látták el az uniós vagy a nemzeti jog alapján előírt, a termék működésére vonatkozó információk naplózásához szükséges eszközökkel. Ugyanez alkalmazandó nyilvánvaló működési hiba – például észszerűen előrelátható használat során felrobbant üvegpalack – esetén is, ugyanis szükségtelenül nagy terhet jelent annak megkövetelése a felperestől, hogy bizonyítsa a hibát, ha a körülmények olyanok, hogy a hiba létezése nem vitatott. Az észszerűen előrelátható használat magában foglalja azt a felhasználást, amelyre a terméket a gyártó vagy a forgalomba hozó gazdasági szereplő által szolgáltatott információk szerint szánták, a termék tervezése és felépítése által meghatározott szokásos felhasználást, valamint az észszerűen előrelátható használatot, amennyiben az ilyen használat jogszerű és könnyen előrelátható emberi magatartásból eredhet.
- (47) Amennyiben megállapítást nyer, hogy a termék hibás, és a bekövetkezett kár jellegét – elsősorban hasonló esetek alapján – jellemzően a szóban forgó hiba okozza, a felperesnek nem kell bizonyítania az ok-okozati összefüggést, és annak létezését vélelmezni kell.
- (48) A nemzeti bíróságoknak vélelmezniük kell a termék hibáját, vagy a kár és a hiba közötti ok-okozati összefüggést, vagy mindkettőt, amennyiben az alperes által közölt információk ellenére a felperes – különösen az ügy műszaki vagy tudományos szempontból vett összetettsége miatt – rendkívül nehezen tudná bizonyítani a termék hibáját vagy az ok-okozati összefüggést, vagy mindkettőt. Ezt az eset valamennyi körülményének figyelembevételével kell megtenniük. Ilyen ügyekben a nemzeti jogban előírt szokásos bizonyítási követelmény előírása – amely gyakran nagyfokú valószínűséget követel meg – veszélyeztetné a kártérítéshez való jog tényleges érvényesülését. Ezért tekintettel arra, hogy a gyártók szaktudással rendelkeznek, és a károsultnál tájékozottabbak, továbbá a kockázat méltányos megosztásának fenntartása érdekében, elkerülve ugyanakkor a bizonyítási terhek megfordulását, a felperesnek – amennyiben a felperes nehézségei a hiba meglétének bizonyításával kapcsolatosak – csak azt kell bizonyítania, hogy a termék valószínűleg hibás volt, vagy – amennyiben a felperes nehézségei az ok-okozati összefüggés bizonyításával kapcsolatosak – csak azt, hogy a termék hibája a kár valószínűsíthető oka. A műszaki vagy tudományos összetettséget a nemzeti bíróságoknak eseti alapon, különböző tényezők figyelembevételével kell meghatározniuk. Ilyen tényező többek között a termék, például az innovatív orvostechnikai eszköz összetett jellege; az alkalmazott technológia, például a gépi tanulás összetett jellege; a felperes által elemzendő információk és adatok összetett jellege; valamint az ok-okozati összefüggés összetett jellege, például egy adott gyógyszeripari termék vagy élelmiszer és az egészségi állapot kialakulása közötti összefüggés, vagy egy olyan összefüggés, amelynek

bizonyításához a felperesnek el kellene magyaráznia egy adott MI-rendszer belső működését. A túlzott nehézségek értékelését a nemzeti bíróságoknak szintén eseti alapon kell elvégezniük. Míg a felperesnek érveket kell felhoznia a túlzott nehézségek igazolására, az ilyen nehézségek bizonyítása nem követelhető meg. Például egy MI-rendszerrel kapcsolatos kereset esetében – ahhoz, hogy a bíróság eldönthesse, hogy túlzott nehézségek állnak-e fenn – a felperestől nem követelhető meg, hogy magyarázza el az MI-rendszer sajátos jellemzőit, sem pedig azt, hogy ezek a jellemzők miként nehezítik meg az ok-okozati összefüggés megállapítását. Az alperes számára lehetőséget kell biztosítani a kártérítési igény minden elemének vitatására, beleértve a túlzott nehézségek fennállását is.

- (49) A méltányos kockázatmegosztás érdekében a gazdasági szereplőket mentesíteni kell a felelősség alól, ha bizonyítani tudják konkrét mentesítő körülmények fennállását. Nem vonhatók felelősségre, ha bizonyítani tudják, hogy akaratuk ellenére a termék más személy miatt került ki a gyártási folyamatból, vagy hogy a termék hibájának éppen a jogi előírásoknak való megfelelés volt az oka.
- (50) A forgalomba hozatal vagy használatbavétel időpontja általában az az időpont, amikor a termék kikerül a gyártó ellenőrzése alól, míg a forgalmazók esetében az az időpont, amikor a terméket forgalmazzák. Ezért a gyártókat mentesíteni kell a felelősség alól, ha bizonyítani tudják, hogy a kárt okozó hiba valószínűleg nem állt fenn a termék forgalomba hozatalakor vagy a hiba használatbavételekor, vagy azt követően keletkezett. Mivel azonban a digitális technológiák lehetővé teszik a gyártók számára, hogy a termék forgalomba hozatalának vagy használatbavételének időpontját követően is ellenőrzést gyakoroljanak, a gyártóknak továbbra is felelősséggel kell tartozniuk az ellenőrzésük alatt álló szoftverek vagy a kapcsolódó – akár frissítések vagy fejlesztések, akár gépi tanulási algoritmusok formájában biztosított – szolgáltatások következtében később bekövetkező hibákért. Az ilyen szoftvereket vagy a kapcsolódó szolgáltatásokat a gyártó ellenőrzése alá tartozónak kell tekinteni, amennyiben azokat a gyártó bocsátja rendelkezésre, vagy amennyiben a gyártó engedélyezi azokat, vagy más módon egyetért azok harmadik fél általi rendelkezésre bocsátásával. Például ha az ismertetése szerint az okostelevízió magában foglal egy videoalkalmazást, de a felhasználónak a televízió megvásárlását követően le kell töltenie az alkalmazást egy harmadik fél honlapjáról, a videoalkalmazás gyártójával együtt a televíziógyártónak továbbra is felelnie kell a videoalkalmazás esetleges hibája által okozott károkért, még akkor is, ha a hiba csak a televízió forgalomba hozatalát követően következett be.
- (51) Ha a termék hibája a kiberbiztonsági sebezhetőségek kezeléséhez és a termék biztonságosságának fenntartásához szükséges szoftverfrissítések vagy -fejlesztések hiányát jelenti, korlátozni kell a gazdasági szereplők azon lehetőségét, hogy mentesüljenek a felelősség alól annak bizonyítása révén, hogy a hiba a termék forgalomba hozatalát vagy használatbavételét követően merült fel. Ezek a sebezhetőségek oly módon befolyásolhatják a terméket, hogy az ezen irányelv értelmében kárt okoz. Elismerve, hogy a gyártóknak az uniós jog – például az (EU) 2017/745 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁶⁾ – szerint a termékek teljes életciklusa alatt felelősséggel kell tartozniuk a termékek biztonságosságáért, a gyártók nem menthetők fel a hibás termékeik okozta károkért viselt felelősség alól, ha a hiba abból fakad, hogy nem bocsátják rendelkezésre azokat a szoftverbiztonsági frissítéseket vagy fejlesztéseket, amelyek az említett termékek sebezhetőségének a változó kiberbiztonsági kockázatokkal szembeni kezeléséhez szükségesek. Ez a felelősség nem alkalmazandó, ha az ilyen szoftver rendelkezésre bocsátása vagy telepítése a gyártó ellenőrzésén kívül esik, például ha a termék tulajdonosa nem telepíti a termék biztonsági szintjének biztosítása vagy fenntartása céljából rendelkezésre bocsátott frissítést vagy fejlesztést. Ez az irányelv semmilyen kötelezettséget nem állapít meg a termék frissítésére vagy fejlesztésére vonatkozóan.
- (52) A méltányos kockázatmegosztás érdekében abban az esetben kell mentesíteni a gazdasági szereplőket a felelősség alól, ha bizonyítják, hogy az alatt az idő alatt, amíg a termék a gyártó ellenőrzése alá tartozott, a rendelkezésre álló objektív ismeretek legmagasabb szintjére – nem pedig az adott gazdasági szereplő tényleges ismereteire – hivatkozással meghatározott tudományos és műszaki ismeretek állása szerint a hiba létezése nem volt felismerhető.
- (53) Felmerülhetnek olyan helyzetek, amikor két vagy több fél felel ugyanazon kárért, különösen akkor, ha egy hibás alkotóelemet kárt okozó termékbe építenek be. Ilyen esetben lehetővé kell tenni a károsult számára, hogy kártérítést igényeljen a hibás alkotóelemet a termékébe beépítő gyártótól és magától a hibás alkotóelem gyártójától is. A természetes személyek védelmének biztosítása érdekében ilyen helyzetekben valamennyi félnek egyetemleges felelősséggel kell tartoznia.
- (54) A szoftverágazatban különösen nagy fokú innovációra van szükség. A szoftvergyártó mikrovállalkozások és kisvállalkozások innovációs kapacitásának támogatása érdekében lehetővé kell tenni, hogy az ilyen vállalkozások szerződésben állapodjanak meg a szoftvereiket valamely termékbe beépítő gyártókkal arról, hogy ez utóbbiak nem

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/745 rendelete (2017. április 5.) az orvostechnikai eszközökről, a 2001/83/EK irányelv, a 178/2002/EK rendelet és az 1223/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 90/385/EGK és a 93/42/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 1. o.).

fordulnak kártalanítási igénnyel a szoftvergyártóhoz, ha a hibás szoftver-alkotóelem kárt okoz. Lehetővé kell tenni az ilyen, egyes tagállamokban már alkalmazott szerződéses megállapodásokat, mivel minden esetben a termék gyártója felelős a termék egészének bármely hibájáért, beleértve az alkotóelemeket is. A károsultakkal szembeni felelősséget azonban ilyen szerződéses megállapodás soha nem korlátozhatja vagy zárhatja ki.

- (55) Felmerülhetnek olyan helyzetek, amikor a potenciálisan felelős gazdasági szereplőtől eltérő személy – például egy termék kibebiztonsági sebezhetőségét kihasználó harmadik fél – cselekményei és mulasztásai a termék hibáján felül az elszenvedett kár okához is hozzájárulnak. A fogyasztóvédelem érdekében, ha egy termék hibás, például olyan sebezhetőség miatt, amely a termék a széles vásárlóközönség által jogosan elvárható biztonsági szinthez képest kevésbé biztonságos, a gazdasági szereplő felelőssége nem csökkenhet vagy nem szűnhet meg az ilyen, harmadik fél általi cselekmények vagy mulasztások következtében. Lehetővé kell tenni azonban a gazdasági szereplő felelősségének csökkentését vagy megszüntetését, ha maguknak a károsultaknak a gondatlansága járult hozzá a kár okához, például ha a károsult gondatlanságból nem telepíti a gazdasági szereplő által rendelkezésre bocsátott olyan frissítéseket vagy fejlesztéseket, amelyek mérsékeltek vagy elkerülhetővé tették volna a hibát.
- (56) A természetes személyek védelmének célkitűzését veszélyeztetné, ha a gazdasági szereplő felelősségét szerződéses rendelkezések útján korlátozni lehetne vagy ki lehetne zárni. Ezért a szerződéses eltérések nem engedélyezhetők. Ugyanezen okból kifolyólag nemzeti jogi rendelkezések nem korlátozhatják, illetve nem zárhatják ki a felelősséget, például a gazdasági szereplő felelősségére vonatkozó pénzügyi felső határok megállapításával.
- (57) Tekintettel arra, hogy a termékek idővel elöregednek, és a tudomány és a technológia fejlődésének megfelelően szigorúbb biztonsági normák kidolgozására kerül sor, nem lenne észszerű a gyártókat korlátlan időre felelőssé tenni termékeik hibájáért. Ezért a felelősségre észszerű időtartamot, azaz a termék forgalomba hozatalát vagy használatbavételét követő tíz évet (a továbbiakban: elévülési idő) kell alkalmazni, a bírósági eljárások során folyamatban lévő keresetek sérelme nélkül. A hibás termék okozta kár miatti kártérítési lehetőség indokolatlan korlátozásának elkerülése érdekében az elévülési időt 25 évre kell növelni azokban az esetekben, amikor a személyi sérülés tünetei – orvosi bizonyítékok szerint – lassan jelentkeznek.
- (58) Mivel a lényegesen módosított termékek alapvetően új termékek, új elévülési időnek kell kezdődnie azt követően, hogy a terméket lényegesen módosították, majd ezt követően forgalomozták vagy használatba vették, például újragyártás eredményeként. Azok a frissítések vagy fejlesztések, amelyek nem minősülnek a termék lényeges módosításának, nem érinthetik az eredeti termékre vonatkozó elévülési időt.
- (59) Az ezen irányelvben előírt azon lehetőség, amely szerint a gazdasági szereplő mentesülhet a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a tudományos és műszaki ismeretek állása a termék forgalomba hozatalának vagy használatbavételének időpontjában, vagy abban az időszakban, amikor a termék a gyártó ellenőrzése alatt állt, nem volt olyan, amely lehetővé tette volna a hiba felismerését, – az úgynevezett „fejlesztési kockázatra alapított védekezési jogalap” – egyes tagállamokban úgy tekinthető, hogy indokolatlanul korlátozza a természetes személyek védelmét. Ezért lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy új intézkedések bevezetésével vagy a meglévő intézkedések módosításával eltérjenek ettől a lehetőségtől, és ilyen helyzetekben kiterjesszék a felelősséget bizonyos terméktípusokra, amennyiben azt szükségesnek, arányosnak és indokoltnak ítélik, például az Európai Unió működéséről szóló szerződésben meghatározott közérdekű célok, nevezetesen a közrend, a közbiztonság és a közegészségügy érdekében. Az Unió egész területén működő gazdasági szereplők számára az átláthatóság és a jogbiztonság biztosítása érdekében a fejlesztési kockázatra alapított védekezési jogalaptól való ilyen eltérés alkalmazásáról értesíteni kell a Bizottságot, amelynek ezt követően tájékoztatnia kell a többi tagállamot. A tagállamok közötti koherens megközelítés elősegítése és az ezen irányelv célkitűzéseivel való összhang érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy nem kötelező erejű véleményeket adjon ki a javasolt intézkedésekről vagy módosításokról. Annak érdekében, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a vélemény kiadására, az ilyen intézkedéseket vagy módosításokat javasoló tagállamnak a Bizottságnak küldött értesítéstől számított hat hónapig fel kell függesztenie a javasolt intézkedéseket vagy módosításokat, kivéve, ha a Bizottság a véleményt korábban adja ki. Ezt a véleményt az érintett tagállam és a Bizottság közötti szoros együttműködést követően kell kiadni, figyelembe véve adott esetben a többi tagállam véleményét is. A jogbiztonság érdekében és a 85/374/EGK irányelv alapján létrehozott intézkedések folytonosságának elősegítése érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy jogrendszerükben fenntartsák a fejlesztési kockázatra alapított védekezési jogalaptól való meglévő eltéréseket.
- (60) Ezen irányelv nemzeti bíróságok általi harmonizált értelmezésének megkönnyítése érdekében a tagállamok számára ezen irányelv értelmében elő kell írni a termékfelelősség tekintetében jogerős bírósági ítéletek közzétételét, azaz azon ítéleteket, amelyek ellen nem vagy már nem lehet fellebbezni. Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében a tagállamok csak a nemzeti fellebbezési bíróságok vagy a legfelsőbb szintű bíróságok ítéleteinek közzétételére kötelezhetők.

- (61) Azért, hogy többek között a nyilvánosság, a gyakorló jogászok, a tudományos szakemberek és a tagállamok számára érthetőbb legyen, hogy hogyan alkalmazzák ezt az irányelvet nemzeti szinten, a Bizottságnak létre kell hoznia és fenn kell tartania egy könnyen és nyilvánosan hozzáférhető adatbázist, amely tartalmazza a vonatkozó ítéleteket, valamint az Európai Unió Bírósága által hozott vonatkozó ítéletekre való hivatkozásokat.
- (62) A Bizottságnak el kell végeznie ezen irányelv értékelését. A jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás⁽¹⁷⁾ 22. pontja értelmében az értékelésnek a hatékonyság, az eredményesség, a relevancia, a koherencia és a hozzáadott érték öt kritériumán kell alapulnia, és alapot kell nyújtania a lehetséges további intézkedések hatásvizsgálatához. Értékelő jelentésében a Bizottságnak ismertetnie kell az értékelés során alkalmazott számítási módszertant. Fontos, hogy a Bizottság e jelentéshez úgy gyűjtse össze az összes releváns információt, hogy elkerülhető legyen a túlszabályozás és a tagállamokra és gazdasági szereplőkre háruló adminisztratív teher, és valamennyi releváns és megbízható forrásból – köztük az uniós intézményektől, szervektől, hivataloktól és ügynökségektől, valamint az illetékes nemzeti hatóságoktól és a nemzetközileg elismert testületektől és szervezetektől – származó információt felhasználjon.
- (63) A jogbiztonság érdekében ez az irányelv nem alkalmazandó 2026. december 9. előtt forgalomba hozott vagy használatba vett termékekre. Ezért átmeneti intézkedésekről kell rendelkezni annak érdekében, hogy biztosítható legyen a 85/374/EGK irányelv szerinti folyamatos felelősség az említett időpont előtt forgalomba hozott vagy használatba vett hibás termékek által okozott károkért.
- (64) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a belső piac működésének, a torzulásmentes versenynek és a természetes személyek maga szintű védelmének biztosítását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani az árupiac uniós szintű jellege miatt, az Unió szintjén azonban a közös felelősségi szabályok harmonizációs hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és cél

Ez az irányelv a gazdasági szereplőket a hibás termékek által természetes személyek számára okozott károkért terhelő felelősségre és az ilyen károkért járó kártérítésre vonatkozó közös szabályokat állapít meg.

Ezen irányelv célja, hogy hozzájáruljon a belső piac megfelelő működéséhez, ugyanakkor biztosítsa a fogyasztók és más természetes személyek magas szintű védelmét.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezen irányelv a 2026. december 9. után forgalomba hozott vagy használatba vett termékekre alkalmazandó.
- (2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a nem kereskedelmi tevékenység során kifejlesztett vagy rendelkezésre bocsátott szabad és nyílt forráskódú szoftverekre.
- (3) Ez az irányelv nem alkalmazandó a nukleáris balesetektől fakadó károkra, amennyiben az ilyen károkért való felelősség a tagállamok által megerősített nemzetközi egyezmények hatálya alá tartozik.
- (4) Ezen irányelv nem érinti a következőket:
- a) a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jog, különösen az (EU) 2016/679 rendelet, valamint a 2002/58/EK és az (EU) 2016/680 irányelv alkalmazhatósága;

⁽¹⁷⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- b) bármely olyan jog, amellyel a károsult a szerződéses felelősségre vagy a szerződésen kívüli felelősségre vonatkozó nemzeti szabályok – többek között az uniós jogot végrehajtó nemzeti szabályok – alapján a termék hibájától eltérő, ezen irányelvben meghatározott okok miatt rendelkezik;
- c) bármely olyan jog, amellyel a károsult a nemzeti jogban 1985. július 30-án hatályban lévő különleges felelősségi rendszer alapján rendelkezik.

3. cikk

A harmonizáció szintje

Ha ez az irányelv másként nem rendelkezik, a tagállamok nem tarthatnak fenn és nem vezethetnek be nemzeti jogukba az ebben az irányelvben megállapított rendelkezésektől eltérő rendelkezéseket, ideértve a fogyasztók és más természetes személyek eltérő szintű védelmének elérését szolgáló szigorúbb vagy kevésbé szigorú rendelkezéseket.

4. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „termék”: minden ingó dolog, abban az esetben is, ha azt egy másik ingó dologba vagy ingatlanba építették be, vagy ha az egy másik ingó dologhoz vagy ingatlanhoz kapcsolódik; a „termék” magában foglalja a villamos energiát, a digitális gyártási fájlokat, a nyersanyagokat és szoftvereket;
2. „digitális gyártási fájl”: ingó dolog digitális változata vagy digitális sablonja, amely gépek vagy szerszámok automatizált vezérlésének lehetővé tétele révén egy materiális eszköz előállításához szükséges funkcionális információkat tartalmaz;
3. „kapcsolódó szolgáltatás”: olyan digitális szolgáltatás, amelyet oly módon építettek be egy termékbe vagy kapcsoltak össze azzal, hogy annak hiányában a termék nem tudná betölteni egy vagy több funkcióját;
4. „alkotóelem”: bármely materiális vagy immateriális eszköz, nyersanyag vagy kapcsolódó szolgáltatás, amelyet beépítettek a termékbe, vagy amely össze van kapcsolva az adott termékkel;
5. „gyártó ellenőrzése”:
 - a) a termék gyártója elvégzi, vagy harmadik fél tevékenysége tekintetében engedélyezi vagy jóváhagyja:
 - i. egy alkotóelem – többek között szoftverfrissítések vagy -fejlesztések – beépítését, összekapcsolását vagy rendelkezésre bocsátását; vagy
 - ii. a termék módosítását, beleértve a jelentős módosításokat is;
 - b) a termék gyártója képes saját maga vagy harmadik fél közvetítésével szoftverfrissítéseket vagy -fejlesztéseket biztosítani;
6. „adat”: az (EU) 2022/868 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁸⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti adat;
7. „forgalmazás”: az uniós piacon valamely termék kereskedelmi tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása értékesítés, fogyasztás vagy használat céljára, akár ellenérték fejében, akár díjmentesen;
8. „forgalomba hozatal”: a termék első alkalommal történő forgalmazása az uniós piacon;
9. „használatbavétel”: valamely termék kereskedelmi tevékenység keretében – akár ellenérték fejében, akár díjmentesen – történő, Unión belüli első használata olyan körülmények között, amikor a terméket az első használatot megelőzően nem hozták forgalomba;
10. „gyártó”: minden olyan természetes vagy jogi személy, aki:

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/868 rendelete (2022. május 30.) az európai adatkormányzásról és az (EU) 2018/1724 rendelet módosításáról (adatkormányzási rendelet) (HL L 152., 2022.6.3., 1. o.).

- a) terméket fejleszt, gyárt vagy állít elő;
 - b) terméket tervezet vagy gyártat, vagy aki nevének, védjegyének vagy egyéb megkülönböztető jegyeinek a terméken való feltüntetésével annak gyártójaként tünteti fel magát; vagy
 - c) saját használatra fejleszt, gyárt vagy állít elő terméket;
11. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a gyártótól írásbeli meghatalmazást kapott, hogy meghatározott feladatokban eljárjon az említett gyártó nevében;
12. „importőr”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik országból származó terméket hoz forgalomba az uniós piacon;
13. „logisztikai szolgáltató”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely kereskedelmi tevékenysége során legalább két szolgáltatást kínál a következők közül: valamely termék raktározása, csomagolása, címezése és feladása, az érintett termék tulajdonlása nélkül, kivéve a 97/67/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁹⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti postai szolgáltatásokat, az (EU) 2018/644 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁰⁾ 2. cikkének 2. pontjában meghatározottak szerinti csomagkézbesítési szolgáltatásokat, valamint bármely más postai szolgáltatást vagy árufuvarozási szolgáltatást;
14. „forgalmazó”: az ellátási láncon belül a termék gyártójától vagy importőrétől különböző természetes vagy jogi személy, aki vagy amely terméket forgalmaz;
15. „gazdasági szereplő”: valamely termék vagy alkotóelem gyártója, kapcsolódó szolgáltatás nyújtója, a meghatalmazott képviselő, az importőr, a logisztikai szolgáltató vagy a forgalmazó;
16. „online platform”: az (EU) 2022/2065 rendelet 3. cikkének i. pontjában meghatározottak szerinti online platform;
17. „üzleti titok”: az (EU) 2016/943 irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti üzleti titok;
18. „lényeges módosítás”: egy termék olyan módosítása a forgalomba hozatal vagy használatbavétel után:
- a) amely a vonatkozó uniós vagy nemzeti termékbiztonsági szabályok értelmében jelentősnek minősül; vagy
 - b) ha a vonatkozó uniós vagy nemzeti termékbiztonsági szabályok nem állapítanak meg arra vonatkozó küszöbértéket, hogy mi tekintendő lényeges módosításnak:
 - i. amely a termék eredeti teljesítményének, céljának vagy típusának anélküli megváltoztatásával jár, hogy ezt a gyártó kezdeti kockázatértékelése előre jelezte volna; és
 - ii. amely megváltoztatja a veszély jellegét, új veszélyt teremt vagy növeli a kockázati szintet.

II. FEJEZET

A HIBÁS TERMÉKEKÉRT VALÓ FELELŐSSÉGRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

5. cikk

A kártérítéshez való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hibás termékek által okozott kárt szenvedett bármely természetes személy (a továbbiakban: károsult) ezen irányelvvel összhangban jogosult legyen kártérítésre.

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 97/67/EK irányelve (1997. december 15.) a közösségi postai szolgáltatások belső piacának fejlesztésére és a szolgáltatás minőségének javítására vonatkozó közös szabályokról (HL L 15., 1998.1.21., 14. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/644 rendelete (2018. április 18.) a határokon átnyúló csomagkézbesítési szolgáltatásokról (HL L 112., 2018.5.2., 19. o.).

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés értelmében a következő személyek is érvényesíthessenek kártérítési igényeket:

- a) az a személy, aki uniós vagy nemzeti jog vagy szerződés alapján a károsult jogutódjává vált, vagy akire a károsult jogai átszálltak; vagy
- b) az uniós vagy nemzeti jog alapján egy vagy több károsult nevében eljáró személy.

6. cikk

Kár

(1) Az 5. cikk szerinti kártérítéshez való jog kizárólag a következő típusú károkra vonatkozik:

- a) haláleset vagy személyi sérülés, beleértve a lelki egészség orvosilag elismert sérülését is;
- b) az alábbiak kivételével bármilyen javak károsodása vagy megsemmisülése:
 - i. maga a hibás termék;
 - ii. olyan hibás alkotóelem által károsított termék, amelyet e termék gyártója beépített a termékbe vagy összekapcsolt az adott termékkel, vagy amely a gyártó ellenőrzése alatt áll;
 - iii. kizárólag szakmai célokra használt javak;
- c) nem szakmai célokra használt adatok megsemmisülése vagy sérülése.

(2) Az 5. cikk szerinti kártérítéshez való jog kiterjed az e cikk (1) bekezdésében említett kárból eredő valamennyi anyagi veszteségre. A kártérítéshez való jog kiterjed az e cikk (1) bekezdésében említett kárból eredő nem anyagi veszteségekre is, amennyiben azokért a nemzeti jog alapján kártérítés ítélt meg.

(3) Ez a cikk nem érinti a más felelősségi rendszer alapján nyújtott kártérítésre vonatkozó nemzeti jogot.

7. cikk

Hiba

(1) Egy termék hibásnak tekintendő, amennyiben nem nyújtja a bárki által jogosan elvárható, vagy az uniós vagy a nemzeti jogban előírt biztonságot.

(2) A termék hibájának vizsgálatakor figyelembe kell venni minden körülményt, többek között:

- a) a termék kiszerelése és jellemzői, beleértve annak címkézését, tervezését, műszaki jellemzőit, összetételét és csomagolását, valamint az összeszerelésre, a telepítésre, a használatra és a karbantartásra vonatkozó utasításokat;
- b) a termék észszerűen előrelátható használata;
- c) a forgalomba hozatalt vagy használatbavételt követően a folyamatos tanulásra vagy új tulajdonságok szerzésére való képességnek a termékre gyakorolt bármely hatása;
- d) más olyan termékek észszerűen előrelátható hatása a termékre, amelyekről feltételezhető, hogy a termékkel együtt kerülnek felhasználásra, többek között összekapcsolás révén;
- e) az az időpont, amikor a terméket forgalomba hozták vagy használatba vették, vagy amennyiben a gyártó ezen időpont után is megőrzi a termék feletti ellenőrzést, akkor az az időpont, amikor a termék kikerült a gyártó ellenőrzése alól;
- f) a vonatkozó termékbiztonsági követelmények, ideértve a biztonság szempontjából releváns kiberbiztonsági követelményeket is;

- g) az illetékes hatóság vagy a 8. cikkben említett gazdasági szereplő általi, termékbiztonsággal kapcsolatos termékviszszahívás vagy más releváns beavatkozás;
- h) azon felhasználói csoport konkrét igényei, amelynek a használatára a terméket szánják;
- i) olyan termék esetében, amelynek célja éppen a kár megelőzése, a termék e rendeltetésének nem teljesülése.

(3) Valamely termék nem tekinthető hibásnak kizárólag amiatt, hogy egy jobb terméket – ideértve a termék frissítését vagy fejlesztését is – már forgalomba hoztak vagy használatba vettek, vagy később forgalomba hoznak vagy használatba vesznek.

8. cikk

Hibás termékekért felelős gazdasági szereplők

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ezen irányelvvel összhangban a következő gazdasági szereplők feleljenek a károkért:

- a) a hibás termék gyártója;
- b) a hibás alkotóelem gyártója, amennyiben az alkotóelemet a gyártó ellenőrzése alatt álló termékbe építették be vagy azzal összekapcsolták, és az említett termék meghibásodását okozta, a gyártó a) pontban említett felelősségének megszűnése nélkül; és
- c) a termék vagy alkotóelem Unión kívül letelepedett gyártója esetében, a gyártó felelősségének megszűnése nélkül:
 - i. a hibás termék vagy alkotóelem importőre;
 - ii. a gyártó meghatalmazott képviselője; és
 - iii. a logisztikai szolgáltató, amennyiben nincs az Unióban letelepedett importőr vagy meghatalmazott képviselő.

A gyártónak az első albekezdés a) pontjában említett felelőssége kiterjed a hibás alkotóelem által okozott károkra is, amennyiben azt a gyártó ellenőrzése alatt álló termékbe építették be vagy azzal összekapcsolták.

(2) Bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a gyártó ellenőrzésén kívül lényegesen módosít valamely terméket, majd azt forgalmazza vagy használatba veszi, az (1) bekezdés alkalmazásában a termék gyártójának minősül.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az (1) bekezdésben említett gazdasági szereplők közül az Unióban letelepedett gazdasági szereplő nem azonosítható, a hibás termék minden egyes forgalmazója felelősséggel tartozzon, ha:

- a) a károsult arra kéri az említett forgalmazót, hogy az (1) bekezdésben említett gazdasági szereplők közül azonosítsa az Unióban letelepedett gazdasági szereplőt vagy a számára az adott terméket szállító saját forgalmazóját; és
- b) az említett forgalmazó az a) pontban említett kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül nem azonosítja az a) pontban említett gazdasági szereplőt vagy saját forgalmazóját.

(4) E cikk (3) bekezdése bármely online platform – gazdasági szereplőnek nem minősülő – szolgáltatójára is alkalmazandó, amely lehetővé teszi a fogyasztók számára, hogy távollevők között kötött szerződést létesítsenek kereskedőkkel, feltéve, hogy teljesülnek az (EU) 2022/2065 rendelet 6. cikkének (3) bekezdésében foglalt feltételek.

(5) Amennyiben a károsultak azért nem kapnak kártérítést, mert az (1)–(4) bekezdésben említett személyek egyike sem vonható felelősségre ezen irányelv alapján, vagy mert a felelős személyek fizetésképtelenek vagy megszűntek, a tagállamok a hibás termékek által okozott kárt elszenvedő károsultak megfelelő kártalanítására a nemzeti jog alapján igénybe vehetik a meglévő nemzeti ágazati kártérítési rendszereket vagy újakat hozhatnak létre, amelyeket lehetőség szerint nem állami bevételekből finanszíroznak.

9. cikk

A bizonyítékok bemutatása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az alperes az olyan személy kérelmére, aki valamely nemzeti bíróság előtti eljárás során kártérítésre tart igényt valamely hibás termék által okozott kár miatt (a továbbiakban: felperes), és aki a kártérítési igény befogadhatóságának alátámasztásához elegendő tény és bizonyítékot terjesztett elő, az e cikkben meghatározott feltételek mellett köteles legyen a rendelkezésére álló releváns bizonyítékok bemutatására.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az alperes kérésére, aki olyan tényeket és bizonyítékokat mutatott be, amelyek elegendőek annak bizonyításához, hogy az alperesnek a kártérítési igény elleni fellépés céljából bizonyítékra van szüksége, a felperes a nemzeti joggal összhangban köteles legyen bemutatni a rendelkezésére álló releváns bizonyítékokat.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a bizonyítékok (1) és (2) bekezdés szerinti, és a nemzeti joggal összhangban történő bemutatása a szükséges és arányos mértékre korlátozódjon.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy annak meghatározásakor, hogy az egyik fél által kért bizonyíték bemutatása szükséges és arányos-e, a nemzeti bíróságok figyelembe vegyék valamennyi érintett fél – beleértve a harmadik feleket is – jogos érdekeit, különösen a bizalmas információk és az üzleti titkok védelmével kapcsolatban.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az alperes számára üzleti titoknak vagy állítólagos üzleti titoknak minősülő információ bemutatását írják elő, a nemzeti bíróságok – az egyik fél kellően indokolt kérelme alapján vagy saját kezdeményezésükre – felhatalmazást kapjanak arra, hogy a bírósági eljárás során és azt követően felhasznált vagy hivatkozott információk bizalmas jellegének megőrzése érdekében megtegyék a szükséges konkrét intézkedéseket.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben valamely félnek bizonyítékot kell bemutatnia, a nemzeti bíróságok felhatalmazást kapjanak arra, hogy a másik fél kellően indokolt kérésére vagy amennyiben az érintett nemzeti bíróság azt helyénvalónak ítéli és a nemzeti joggal összhangban áll, megköveteljék az ilyen bizonyítékok könnyen hozzáférhető és könnyen érthető módon történő bemutatását, amennyiben az ilyen bemutatást a nemzeti bíróság a kötelezett fél költségei és erőfeszítései tekintetében arányosnak ítéli.
- (7) Ez a cikk nem érinti a bizonyítékok tárgyalás előtti bemutatására vonatkozó nemzeti szabályokat, amennyiben léteznek ilyen szabályok.

10. cikk

Bizonyítási teher

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a felperes köteles legyen bizonyítani a termék hibáját, az elszenvedett kárt, valamint az említett hiba és az említett kár közötti ok-okozati összefüggést.
- (2) Az alábbi feltételek bármelyikének teljesülése esetén vélelmezni kell a termék hibáját:
- a) az alperes nem mutatja be a 9. cikk (1) bekezdése alapján a releváns bizonyítékokat;
 - b) a felperes bizonyítja, hogy a termék nem felel meg az uniós vagy a nemzeti jogban meghatározott, a károsult által elszenvedett kár bekövetkezésének kockázatával szembeni védelmet szolgáló kötelező termékbiztonsági követelményeknek; vagy
 - c) a felperes bizonyítja, hogy a kárt a termék nyilvánvaló működési hibája okozta észszerűen előrelátható használat során vagy szokásos körülmények között.
- (3) A termék hibája és a kár közötti ok-okozati összefüggést vélelmezni kell, amennyiben megállapítást nyer, hogy a termék hibás, és az okozott kár jellemzően összefügg a kérdéses hibával.
- (4) A nemzeti bíróság vélelmezi a termék hibáját vagy a termék hibája és a kár közötti ok-okozati összefüggést, illetve mindkettőt, ha a 9. cikk szerinti bizonyítékbemutató ellenére és az úgy valamennyi releváns körülményét figyelembe véve:

- a) a felperes különösen műszaki vagy tudományos szempontból felmerülő összetettség miatt rendkívüli nehézségekkel szembesül a termék hibája vagy a hiba és a kár közötti ok-okozati összefüggés, vagy mindkettő bizonyítása tekintetében; és
 - b) a felperes bizonyítja, hogy valószínű, hogy a termék hibás, vagy hogy ok-okozati kapcsolat áll fenn a termék hibája és a kár között, vagy mindkettőt bizonyítja.
- (5) Az alperes jogosult a (2), (3) és (4) bekezdésben említett vélelmek bármelyikét megdönteni.

11. cikk

Felelősség alóli mentesség

- (1) A 8. cikkben említett gazdasági szereplő nem tartozik felelősséggel a hibás termék által okozott kárért, ha bizonyítja a következők bármelyikét:
- a) gyártó vagy importőr esetében azt, hogy a terméket nem ő hozta forgalomba, illetve nem ő vette használatba;
 - b) forgalmazó esetében azt, hogy a terméket nem ő forgalmazta;
 - c) annak valószínűségét, hogy a kárt okozó hiba nem állt fenn a termék forgalomba hozatalakor, használatbavételekor, illetve forgalmazó esetében a termék forgalmazásakor, vagy annak valószínűségét, hogy az adott hiba ezen időpont után keletkezett;
 - d) a kárt okozó hiba a termék jogi előírásoknak való megfeleléséből fakad;
 - e) a termék a forgalomba hozatalának vagy használatbavételének időpontjában, vagy abban az időszakban, amikor a gyártó ellenőrzése alatt állt, a tudományos és műszaki ismeretek objektív állása szerint a hiba nem volt felismerhető;
 - f) a 8. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett hibás alkotóelem gyártója esetében azt, hogy azon termék hibája, amelybe az alkotóelemet beépítették, az említett termék tervezésének vagy az említett termék gyártója által az alkotóelem gyártójának adott utasításoknak tulajdonítható;
 - g) a terméket a 8. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint módosító személy esetében azt, hogy a kárt okozó hiba a terméknek a módosítás által nem érintett részére vonatkozik.
- (2) Az (1) bekezdés c) pontjától eltérve, a gazdasági szereplő nem mentesül a felelősség alól, amennyiben a termék hibája a következők bármelyikének tulajdonítható, feltéve, hogy az a gyártó ellenőrzése alá tartozik:
- a) kapcsolódó szolgáltatás;
 - b) szoftver, beleértve a szoftverfrissítéseket vagy -fejlesztéseket is;
 - c) a biztonság fenntartásához szükséges szoftverfrissítések vagy -fejlesztések hiánya;
 - d) a termék lényeges módosítása.

III. FEJEZET

A FELELŐSSÉGRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

12. cikk

Több gazdasági szereplő felelőssége

- (1) A megtérítési vagy visszkereseti jogra vonatkozó nemzeti jog sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben ezen irányelv értelmében ugyanazon kárért két vagy több gazdasági szereplő tartozik felelősséggel, egyetemlegesen felelősségre vonhatók legyenek.

(2) A szoftvert mint alkotóelemet a termékbe integráló gyártó nem jogosult a kárt okozó hibás szoftver-alkotóelem gyártójával szemben visszkeresetre, ha:

- a) a hibás szoftver-alkotóelem gyártója az adott szoftver-alkotóelem forgalomba hozatalának időpontjában mikrovállalkozás vagy kisvállalkozás volt, azaz olyan vállalkozás, amely a 2003/361/EK bizottsági ajánlás ⁽²¹⁾ melléklete 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerinti valamennyi partnervállalkozásával és az említett melléklet 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározottak szerinti kapcsolt vállalkozásával – amennyiben vannak ilyenek – együtt értékelve az említett melléklet 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározottak szerinti mikrovállalkozásnak vagy az említett melléklet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerinti kisvállalkozásnak minősül; és
- b) a gyártó, amely a hibás szoftver-alkotóelemet beépítette a termékbe, szerződésben megállapodott a hibás szoftver-alkotóelem gyártójával, hogy lemond az említett jogáról.

13. cikk

A felelősség csökkentése

(1) A megtérítési vagy visszkereseti jogra vonatkozó nemzeti jog sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a gazdasági szereplők felelőssége ne csökkenjen vagy ne szűnjön meg, ha a kárt a termék hibája és egy harmadik fél cselekménye vagy mulasztása okozta.

(2) A gazdasági szereplők felelőssége csökkenthető vagy megszüntethető, ha a kárt a termék hibája és a károsult vagy olyan személy okozza, akiért a károsult felelősséggel tartozik.

14. cikk

Visszkereseti jog

Amennyiben egynél több gazdasági szereplő felelős ugyanazért a kárért, a károsult személynek kártérítést nyújtó gazdasági szereplő a nemzeti joggal összhangban visszkeresettel élhet a 8. cikk alapján felelős többi gazdasági szereplővel szemben.

15. cikk

A felelősség kizárása vagy korlátozása

A tagállamok biztosítják, hogy a gazdasági szereplők ezen irányelv szerinti felelősségét a károsult tekintetében ne korlátozza vagy ne zárja ki szerződéses rendelkezés vagy a nemzeti jog.

16. cikk

Elévülési idő

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó kár megtérítésének igénylésére irányuló eljárások megindítására három év elévülési idő alkalmazandó. Az elévülési idő azon a napon kezdődik, amikor a károsult tudomást szerzett, vagy észszerűen tudomást kellett volna szereznie az alábbiak mindegyikéről:

- a) a kár;
- b) a hiba;
- c) annak az érintett gazdasági szereplőnek a kiléte, amely a 8. cikk alapján felelősségre vonható a kárért.

(2) Ez az irányelv nem érinti az (1) bekezdésben említett elévülési idő felfüggesztésére vagy megszakítására vonatkozó nemzeti jogot.

⁽²¹⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

17. cikk

Elévülési idő

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a károsult 10 év elteltével ezen irányelv alapján többé ne legyen jogosult kártérítésre, kivéve, ha az említett károsult időközben eljárást indított egy olyan gazdasági szereplő ellen, amely a 8. cikk alapján felelősségre vonható. Az említett időtartam kezdete:

- a) a kárt okozó hibás termék forgalomba hozatalának vagy használatbavételének napja; vagy
- b) a lényegesen módosított termékek esetében a termék lényeges módosítását követő forgalmazásának vagy használatbavételének napja.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a károsult az (1) bekezdésben említett időpontoktól számított 10 éven belül a személyi sérülés lappangó jellege miatt nem tudott eljárást indítani, 25 év elteltével már nem jogosult ezen irányelv szerinti kártérítésre, kivéve, ha a károsult időközben eljárást indított egy olyan gazdasági szereplő ellen, amely a 8. cikk alapján felelősségre vonható.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

18. cikk

A fejlesztési kockázatra alapított védekezési joggalaptól való eltérés

(1) A 11. cikk (1) bekezdésének e) pontjától eltérve a tagállamok jogrendszerükben fenntarthatják azokat a hatályos szabályokat, amelyek értelmében a gazdasági szereplők akkor is felelősséggel tartoznak, ha bizonyítékkal szolgálnak arra vonatkozóan, hogy a termék forgalomba hozatalának vagy használatbavételének időpontjában, vagy abban az időszakban, amikor a termék a gyártó ellenőrzése alá tartozott, a tudományos és műszaki ismeretek objektív állása szerint a hiba nem volt felismerhető.

Az e bekezdéssel összhangban intézkedéseket fenntartani kívánó tagállamok legkésőbb 2026. december 9-ig értesítik a Bizottságot az intézkedések szövegéről. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

(2) A 11. cikk (1) bekezdésének e) pontjától eltérve a tagállamok jogrendszerükbe bevezethetnek szabályokat, amelyek értelmében a gazdasági szereplők akkor is felelősséggel tartoznak, vagy módosíthatnak szabályokat úgy, hogy a gazdasági szereplők akkor is felelősséggel tartozzanak, ha bizonyítékkal szolgálnak arra vonatkozóan, hogy a termék forgalomba hozatalának vagy használatbavételének időpontjában, vagy abban az időszakban, amikor a termék a gyártó ellenőrzése alá tartozott, a tudományos és műszaki ismeretek objektív állása szerint a hiba nem volt felismerhető.

(3) A (2) bekezdésben említett intézkedések:

- a) meghatározott termékkategóriákra korlátozódnak;
- b) közérdekű célok indokolják őket; és
- c) arányosak abban a tekintetben, hogy alkalmasak a kitűzött célok elérésének biztosítására, és nem haladják meg az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.

(4) A (2) bekezdésben említett intézkedést bevezetni vagy módosítani kívánó tagállamok értesítik a Bizottságot a javasolt intézkedés szövegéről, és megindokolják, hogy az intézkedés hogyan felel meg a (3) bekezdésben foglaltaknak. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

(5) A Bizottság a (4) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételétől számított hat hónapon belül véleményt adhat ki a javasolt intézkedés szövegéről és az intézkedés indokolásáról, figyelembe véve a többi tagállamtól kapott észrevételeket. Az intézkedést bevezetni vagy módosítani kívánó tagállam az intézkedést a Bizottságnak küldött értesítéstől számított hat hónapig felfüggeszti, kivéve, ha a Bizottság korábban kiadja véleményét.

19. cikk

Átláthatóság

(1) A tagállamok könnyen hozzáférhető és elektronikus formátumban közzétesznek minden olyan jogerős ítélet, amelyet a nemzeti fellebbviteli bíróságai vagy legfelsőbb bíróságai az ezen irányelv alapján indított eljárások keretében hoztak. Az említett ítéletek közzétételét a nemzeti joggal összhangban kell elvégezni.

(2) A Bizottság létrehoz és fenntart az (1) bekezdésben említett ítéleteket tartalmazó, könnyen és nyilvánosan hozzáférhető adatbázist.

20. cikk

Értékelés

A Bizottság 2030. december 9-ig, ezt követően pedig ötévente értékeli ezen irányelv alkalmazását, és jelentést terjeszt az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elé. E jelentéseknek tartalmazniuk kell az ezen irányelv átültetésével járó költségekről és hasznokról szóló információkat, az OECD-országokkal való összehasonlítást és a termékfelelősség-biztosítás elérhetőségét.

21. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezés

A 85/374/EGK irányelv 2026. december 9-én hatályát veszti. Az irányelv azonban továbbra is alkalmazandó az említett időpont előtt forgalomba hozott vagy használatba vett termékekre.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

22. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2026. december 9-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

23. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

24. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2024. október 23-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

R. METSOLA

a Tanács részéről

az elnök

ZSIGMOND B. P.

MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

85/374/EGK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
—	2. cikk, (2) bekezdés
—	3. cikk
2. cikk	4. cikk, 1. pont
—	4. cikk, 2–9., 11. és 13–18. pont
3. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, 10. pont és 8. cikk (1) bekezdés, első albekezdés, a) és b) pont
3. cikk, (2) bekezdés	4. cikk, 12. pont és 8. cikke (1) bekezdés, első albekezdés, c) pont, i. alpont
—	5. cikk
3. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés
—	8. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, c) pont, ii. és iii. alpont és második albekezdés, valamint (2), (4) és (5) bekezdés
—	9. cikk
4. cikk	10. cikk, (1) bekezdés
—	10. cikk, (2)–(5) bekezdés
5. cikk	12. cikk, (1) bekezdés
—	12. cikk, (2) bekezdés
6. cikk	7. cikk
7. cikk	11. cikk
8. cikk	13. cikk
—	14. cikk
9. cikk, első bekezdés, a) pont	6. cikk (1) bekezdés, a) pont
9. cikk, első bekezdés, b) pont	6. cikk, (1) bekezdés, b) pont
—	6. cikk, (1) bekezdés, c) pont
—	6. cikk, (2) bekezdés
9. cikk, második bekezdés	6. cikk, (3) bekezdés
10. cikk	16. cikk
11. cikk	17. cikk, (1) bekezdés

85/374/EGK irányelv	Ez az irányelv
—	17. cikk, (2) bekezdés
12. cikk	15. cikk
—	19. cikk
13. cikk	2. cikk, (5) bekezdés, b) és c) pont
—	2. cikk, (5) bekezdés, a) pont
14. cikk	2. cikk, (3) bekezdés
—	18. cikk, (1) bekezdés
15. cikk, (1) bekezdés, b) pont	18. cikk, (2) bekezdés
15. cikk, (2) és (3) bekezdés	18. cikk (3), (4) és (5) bekezdés
16. cikk	—
17. cikk	2. cikk, (1) bekezdés
—	20. cikk
—	21. cikk
18. cikk	—
19. cikk	22. cikk, (1) bekezdés
20. cikk	22. cikk, (2) bekezdés
21. cikk	20. cikk
—	23. cikk
22. cikk	24. cikk